

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o dávce sociální péče, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavě Drahošové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová **není** vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 10/2005.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě (dále také „krajský soud“) ze dne 4. 5. 2010, č. j. 38 Cad 10/2005 - 173, byla zamítnuta žaloba S. M. proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 25. 3. 2005, č. j. KUOK/6186/05/OSV-DS/7025/SD-49, kterým bylo k odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu, odboru sociálního a zdravotního ze dne 1. 2. 2005, č. j. Soc/7293/552/2004/Dv, o nepřiznání sociální dávky žalobci.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce kasační stížnost ze dne 4. 6. 2010, kterou obsahově opřel o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) s. ř. s. Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce v kasační stížnosti, jež je obtížně čitelná, která byla doručena krajskému soudu dne 8. 6. 2010, současně vznesl i námitku podjatosti soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavy Drahošové. Tato soudkyně totiž jen opisuje své původní lži a plagiáty, ignoruje pokyny Nejvyššího správního soudu, ve stejné věci nevyřídila žalobu proti zastavení výplaty důchodu a v rozporu se zákonem rozhoduje rozsudky, které nemají podklad ve veřejném projednání věci. To vše zakládá pochybnost o nestrannosti této předsedkyně senátu, a o spravedlivém a objektivním řešení konkrétních případů.

Soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová v písemném vyjádření k námitce podjatosti uvedla, že není vyloučena z projednávání a rozhodování věci, neboť nemá žádný osobní vztah k věci ani k účastníkům řízení.

O kasační stížnosti není dosud rozhodnuto.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vychází Nejvyšší správní soud z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod

pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by účastník mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zde zjevně dány nejsou a ostatně žalobce je ani netvrdí.

Z předložených podkladů také nevyplývá, že by se JUDr. Bohuslava Drahošová ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. podílela na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Žalobce to rovněž také netvrdí.

Žalobce na podporu svých závěrů o podjatosti soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavy Drahošové tvrdí skutkově okolnosti, jež by se daly maximálně podřadit pod ustanovení § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s., tedy jako okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (důvodem pochybností o nepodjatosti této soudkyně je zejména tvrzení, že soudkyně opisuje své původní lži a plagiáty, ignoruje pokyny Nejvyššího správního soudu, ve stejné věci nevyřídila žalobu proti zastavení výplaty důchodu a v rozporu se zákonem rozhoduje rozsudky, které nemají podklad ve veřejném projednání věci).

Podle ustanovení § 8 odst. 1, poslední věty s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud proto musí konstatovat, že výše uvedené okolnosti, v nichž spatřuje žalobce základ pro námitku podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové, nejsou důvodem k vyloučení této soudkyně z projednávání a rozhodování předmětné věci.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti nebyla námitka žalobce odůvodněna, a stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud nezjistil žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové.

Vzhledem ke shora uvedenému a s přihlédnutím k tomu, že se sama soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová necítí být v této věci podjatá, neshledal Nejvyšší správní soud důvodným návrh žalobce na vyloučení této soudkyně Krajského soudu v Ostravě z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 38 Cad 10/2005.

Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové, i když tato námitka byla vznesena až v kasační stížnosti ze dne 4. 6. 2010 (doručené krajskému soudu dne 8. 6. 2010), tedy až po vydání napadeného rozsudku ze dne 4. 5. 2010 ve věci samé. Je tomu tak proto, že ve fázi mezi podáním kasační stížnosti a předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o ní činí krajský soud podle § 108 s. ř. s. řadu přípravných úkonů směřujících k tomu, aby o kasační stížnosti mohlo být řádně rozhodnuto. V rámci toho je často třeba vydávat i rozhodnutí procesní povahy (vyzvat k odstranění vad kasační stížnosti, rozhodnout o žádosti o osvobození od soudních poplatků či o ustanovení advokáta apod.), která se závažným způsobem dotýkají právního postavení účastníků a u nichž je třeba - stejně jako při rozhodování o věci samé -, aby byla vydána nepodjatými soudci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Na 32/2005, dostupné na www.nssoud.cz). Právě v této věci také musí krajský soud rozhodnout i o žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, kterou podal rovněž v mimořádném opravném prostředku.

Nejvyšší správní soud nemůže věcně projednat námitku žalobce, který namítá podjatost všech soudců Nejvyššího správního soudu. Je tomu tak proto, že jde o námitku neprojednatelnou. Žalobce přes výzvu ze dne 24. 9. 2010 neuvedl jména a příjmení konkrétních soudců sedmého senátu a jejich náhradníků, vůči nimž je vznesena námitka podjatosti, kteří mají rozhodovat podle rozvrhu práce, neuvedl ani důvody, pro které lze u toho kterého soudce pochybovat o jeho podjatosti a neuvedl ani den, kdy se dozvěděl o podjatosti soudců. Jelikož je Nejvyšší správní soud nezastupitelný v tomto typu řízení, neexistuje ostatně ani žádný jiný soud, který by mohl rozhodovat namísto Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2010

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu